

บทโครงร่าง (Story Outline) บทภาพยนตร์ เรื่อง โชคชะตา ข้าไม่สน (Drive Good Lucky)

ผู้เขียน: สูดิน ชาวหินฟ้า – dfilm school. โทร. +668 8291 9232

tel. & id.Line 0882919232
sudin.expert@yahoo.com

วันที่ 1 สิงหาคม 2561

ความยาวเรื่อง: 100 นาที

แก่นเรื่อง (theme) : ผลของความซื่อสัตย์ และการทรยศหักหลัง

แนวคิดของเรื่อง (log line) : ลาก ยศ ตำแหน่ง การแข่งขัน ความฉลาด ความสุข บางครั้ง ไม่อาจได้มาเพราะ ความซื่อสัตย์. ห้วงเวลาเท่านั้น ที่จะพิสูจน์ ความยั่งยืนของสิ่งเหล่านี้ นี่คือ สัจจะแห่งอมตกรรม.

แนวภาพยนตร์ (genre) : อภินิหาร แฟนตาซี และการผจญภัย (miracle fantasy – adventure)

ประโยคหลัก (premise): เกิดอุปสรรคและความหายนะอะไรขึ้น กับ **ลืออง โช** ผู้ยึดมั่นต่อความซื่อสัตย์ของตัวเอง ซึ่งอุปสรรคและความหายนะเหล่านั้น ล้วนเกิดจากการทรยศหักหลังของเพื่อนรัก. เพื่อเป็นการทดสอบ ความเชื่อมั่นที่มีต่อความซื่อสัตย์ คุณพระเจ้าของเขา แม้ต้องแลกด้วยชีวิต เขาจะอย่างไร, ลู้หรือยอมแพ้.

เรื่องย่อ (synopsis): เมื่อเพื่อนรักของ **ลืออง โช** ที่ 3 คน คือ **เลวิส เหลียง, บีโม เรย์** และ **หลุยส์ ไชยงค์** ต่างทรยศหักหลังเขา เพียงเพื่อกีดกันเขา ไม่ให้เป็นผู้มีส่วนร่วมและส่วนแบ่ง ในการเดินทางไปสู่สมบัติ ที่ **เกาะเซอร์ก้า** ซึ่งเป็นเกาะลับมหัศจรรย์ มีสมบัติมากมาย ตามลายแทงที่พวกเขา ร่วมกันเป็นเจ้าของ. **ลืออง โช** ต้องเอาตัวรอดในเกาะแห่งนี้ ภายใต้การช่วยเหลือของ **อาเธอร์ ฐ** เฒ่าทะเล ผู้พิทักษ์ **คริสตัลแห่งกาลเวลา** ตามบัญชาของ **เทพอมตะ**. แต่แล้ว ก็มีเหตุการณ์ที่เขาต้องยอมสูญเสียดวงตา ให้กับจอมโจรสลัด **แคร์รี่เกอร์ เบโรสะเปโร** ผู้โหดเหี้ยม เพื่อแลกกับชีวิตของ **อาเธอร์ เฒ่าทะเล** ผู้มีบุญคุณ. ด้วยความซื่อสัตย์ของ **ลืออง โช** ทำให้เขาได้รับพรพิเศษในการมองเห็น แทนดวงตาอีกข้างหนึ่งกลับมาเป็นการตอบแทน แม้ว่าดวงตาจริงของเขาจะบอดสนิท. เขาได้รับภารกิจจาก **เทพอมตะ** ให้เป็นผู้พิทักษ์ **คริสตัลแห่งกาลเวลา** รุ่นถัดไป ทำให้เขามองเห็นความหายนะ ของเพื่อนทั้งหมดของเขา ผ่านมโนภาพซึ่งเกิดจากปาฏิหาริย์ของ **คริสตัลแห่งกาลเวลา** ที่เขาปกป้องมันไว้.

โครงสร้างการดำเนินเรื่อง (Plot Structure)

องก์ 1

คำคืนหนึ่ง เมื่อมองระยะไกล จะเห็นเงาคำทะเลมีนของตึกเก่าตึกหนึ่ง ตั้งตระหง่านอยู่บนริมฝั่งทะเลอันเงียบสงบ มีแสงไฟส่องลอดออกมาจากห้องหนึ่ง ได้ยินเสียงแว่วๆ ผสานกับแรงลมทะเล ของบุคคลกลุ่มหนึ่ง ที่อยู่ภายในนั้น. พวกเขาสนทนา ได้เถียงกัน ในกราววางแผนทำอะไรบางอย่าง.

ในห้องนั้น ปรากฏวัตถุโบราณล้ำค่าหลากหลายชนิด แสงไฟจากแสงเทียนส่องไปทั่วห้อง และแสงจากเตาไฟ มันสว่างเพียงพอที่จะมองเห็นสิ่งที่เกิดขึ้นในห้องนี้. สิ่งปรากฏบนโต๊ะกลมตรงกลาง คือแผนที่โบราณซึ่งพวกเขาเรียกว่า ฉายแห่งมหาสมบัติ แห่งเกาะสวรรค์ที่มีชื่อว่า เซอร์วิกา อันเป็นเกาะลึกลับ ยากที่ผู้ใดจะไปถึง มันไม่ปรากฏอยู่บนแผนที่โลก มีเพียงคำเล่าลือเท่านั้นว่า มันมีอยู่จริง. พวกเขาได้ฉายแห่งนี้มา เท่ากับยืนยันว่า นี่คือนำหมายเดียวกันที่พันธมิตรทั้งสี่ฝ่าย กำลังวางแผนที่จะไปที่นั่น.

แล้วแผนการก็เริ่มขึ้น

ชายผู้มีร่างสูง ผิวขาว ผมยาวถึงไหล่ ในชุดนักล่าสมบัติ เพื่อนๆ เรียกว่า เลวิส หรือ เลวิส เหลียง จากดินแดนมังกร ผู้มีความฉลาดรอบรู้ในการขุดค้นหาสมบัติโบราณ. เขายืนขึ้นอย่างสง่า แล้วมองไปที่ชายตัวเล็กกว่าทุกคน ที่นั่งอยู่ข้างๆ หากแต่มีใบหน้าคมสัน ดวงตาค่อนข้างกลมโต ผมหยิกเป็นลอน คุ่งง่างาม แต่อยู่ในชุดที่ไม่ต่างจากยากจก คนไร้ทรัพย์สิน ในหมู่สหาย เรียกเขาว่า ลีฮอง ไช หนุ่มสายเลือดผสมชาติศุขุทัย-ฮิตาเลียน. เขาเป็นผู้ค้นพบฉาย และเขาทำตามสัญญา ที่จะไม่ทรยศกับเพื่อน โดยการครอบครองฉายแห่งไว้เพียงผู้เดียว. เลวิส ต้องการแผนการที่ดีในการเดินทาง เขาจึงขอความเห็นจากเพื่อนๆ.

บิโม เรย์ อดีตหัวหน้าหมู่บ้านชาวเล แห่งเกาะชวา ผู้มีบริวารถูกเรียกว่าร้อยคน เขาพยุ่งร่างอันสูงใหญ่และอ้วน มีหนวดเคราครึ่งใบหน้า ยืนขึ้นอย่างช้าๆ ด้วยท่าทางสุขุมสมเป็นผู้นำ. แม้ว่าเขาจะมีทรัพย์สินเงินทองและบริวารมากมาย แต่นี่ก็ทำให้เขามีความสุขแล้ว แต่การผจญภัยเป็นเสน่ห์อย่างหนึ่งที่เขาไม่อาจพลาดงานนี้ได้ เพื่อเป็นการรับประกันในความปลอดภัยให้แก่สหาย และไม่ต้องลำบากจนเกินไป เขายินดีให้ใช้เรือขนาดใหญ่ของเขา เป็นพาหนะเดินทาง และให้เพื่อนๆ ทุกคน ร่วมเดินทางไปด้วย พร้อมข้อเสนอที่ว่า สมบัติที่หาได้จะแบ่งเท่าๆ กัน หลังจากหักส่วนเงินที่เขาควรจะได้รับ ในฐานะผู้นำ.

ข้อเสนอนี้ ทำให้ หลุยส์ ไชยงค์ หนุ่มนักผจญภัยแห่งแผ่นดินสุวรรณภูมิ ลูกผสมไทย-ฝรั่งเศส รู้สึกไม่พอใจ เขาขยับใบหน้าที่คมเข้ม ผิวผสมดำแดง คิ้วเข้ม บนร่างสูงทะมัดทะแมง เขาแย้งว่า การค้นหาสมบัติครั้งนี้ ต้องเป็นการแข่งขัน ใครหาได้มาก ขนไปได้มาก ก็ให้เป็นสิทธิ์ของคนนั้น ดังนั้น ต่างคนต่างไปด้วยเรือของตัวเอง. เรย์ แย้งว่า ครั้งแรกเขาก็คิดเช่นนั้น แต่นั่นไม่เป็นธรรมกับเพื่อนๆ เขายังบอกอีกว่า แล้วลีฮองจะไปอย่างไร เรือของเขาเล็กเกินไป เขาก็ควรมีส่วนแบ่งในแผนที่ด้วย และที่สำคัญ ลีฮองเพียงคนเดียว ที่อ่านฉายแห่งนี้ได้ พวกเราต้องพึ่งเขา.

แต่ หลุยส์ ก็ยังไม่เห็นด้วยอยู่ที่ เขามองเห็นว่าจะเกิดเรื่องทรยศขึ้นได้ จะมีใครรับประกันได้ว่า ลีออน จะบอกความจริงทั้งหมด ในลายแทง.

ลีออน ถูกพาดพิง รู้สึกไม่สบายใจ เขาอธิบายว่า เขาไม่เคยคิดหักหลังเพื่อน แม้เขาจะรู้ตำแหน่งสมบัติ ก็จริง การขุดสมบัติเพียงคนเดียว อาจไม่ปลอดภัยจากพวกโจรสลัด ลีออนจ้องหน้าหลุยส์ พูดกับเขาอย่าง เป็นจริงเป็นจังว่า พวกเราบางคน อาจจะเป็นใครก็ได้ ถ้าเผชิญหน้ากับโจรสลัดแคร์ริกเกอร์เมื่อใด นั่นแหละคือ โชคร้ายละ แน่نون เขาจึงต้องมีเพื่อน ดังนั้น อย่ยามาคูหมิ่นน้ำใจและความซื่อสัตย์ของตน.

เพียงแค่เอ่ยชื่อ แคร์ริกเกอร์ หรือ แคร์ริกเกอร์ เปรโสะเปโร ก็ทำเอาทุกคนรู้สึกสยงไปไม่น้อย ยกเว้น หลุยส์ เพราะเขาเองก็มีศักดิ์ศรี เป็นทายาทผู้สืบเชื้อสายจอมโจรสลัดในตำนาน แจ็ค สแปร์โรว์ เช่นกัน.

ทุกคนเจียบไปครู่หนึ่ง ลีออน จึงเอ่ยขำยืนยันความซื่อสัตย์ของตนอีกว่า ต่อให้เขาเป็นผู้ครอบครอง ผลึกคริสตัลแห่งกาลเวลา เขาก็จะไม่เก็บไว้คนเดียว.

เมื่อเอ่ยถึง คริสตัลแห่งกาลเวลา เหมือนเป็นมนต์สะกดให้ทุกคนนิ่ง กลบกลืนความรู้สึกสยงของโจรสลัดแคร์ริกเกอร์ไปชั่วคราว. ทุกคนนั่งลง มองหน้ากันและกัน รวบรวมว่า พวกเขาได้สัมผัสสิ่งสำคัญที่สุดไปในโลก ของการล่าสมบัติและการผจญภัยทางทะเล.

ลีออน ทำลายความเจียบด้วยคำกล่าวที่ว่า มันก็แค่คำเล่าลือ ตัวเขาเองเป็นนักแสดงโชคที่เก่งกล้าคน หนึ่ง ก็ยังไม่เคยพบเห็นคริสตัลแห่งกาลเวลา ที่ไหนเลย แม้ว่ามันจะเป็นของวิเศษมหัศจรรย์ แต่ไม่ใช่ว่าจะมี ผู้ใดครอบครองมันได้โดยง่าย พวกเราไม่รู้ด้วยซ้ำไปว่า คริสตัลแห่งกาลเวลานั้น มีตัวตนจริงหรือไม่ และถูก เก็บไว้ที่ใด เขาบอกให้สหายทั้งสามคน มองข้ามมันไปได้เลย. แต่เลวิสแย้งว่า น่าเสียดาย ของวิเศษนั้นจะทำให้พวกเขาารู้ที่ซ่อนของขุมสมบัติ ไม่ใช่แค่โลกใบนี้เท่านั้น.

ในเมื่อยังไม่มีข้อสรุปที่ดี และไม่ต้องการให้สหายทั้งสี่คน แลกความสามัคคีกันไปมากกว่านี้ เลวิส จึง เสนอแผนการเดินทาง คือ สหายทุกคน ต่างก็มีเรือและลูกเรือเป็นของตนเอง เรือทุกลำ จะเกาะกลุ่มกันไป จะไม่มีผู้ใดแยกกัน ที่สำคัญคือ หากเกิดพายุ และเรือลำใดอับปาง หรือเจอกับพวกโจรสลัด พวกเขาจะ ช่วยเหลือกัน และเมื่อไปถึงเกาะเซอ์กาแล้ว ใครมีปัญญาขนสมบัติไปได้เท่าไร เป็นสิทธิ์ของผู้นั้น. เลวิส เสนอต่อว่า ให้ลีออนไปกับตน และเขาจะเป็นผู้นำขบวนไป และจะแวะพักเติมน้ำ อาหาร ที่เกาะนี้ เขาขึ้นไป ที่ เกาะแห่งหนึ่งในแผนที่ลายแทง.

ทุกคนเจียบไปครู่หนึ่ง และคิดว่าไม่มีแผนใดดีไปกว่านี้ เลวิส จึงสรุปแผนการเดินทาง พวกเขาใช้เวลา เตรียมตัวหนึ่งเดือน.

องก์ 2

ลีออน กลับไปหาภรรยา และเตรียมตัวในการเดินทางไปเผชิญโชคครั้งนี้. เรย์ กลับไปที่หมู่บ้านของตน เพื่อเตรียมอาหาร สุรา ยา และเครื่องอำนวยความสะดวก อาวุธป้องกันตัว และคัดเลือกลูกเรือฝีมือดี

แม้ว่าเขาจะมีเรือขนาดใหญ่และทันสมัยกว่าสหายทั้งสามคน แต่เขาก็ไม่ประมาท. หลุยส์ มุ่งศึกษาหาวิธี คัดแปลงเรือให้แข็งแรง สามารถรับน้ำหนักได้ดี ไปพร้อมๆ กับการสะสมอาวุธ อาหาร และฝึกลูกเรือในการ ต่อสู้.

การเตรียมตัวของ เลวิส ก็ไม่ต่างจากเพื่อนๆ เขาเตรียมวางแผนเส้นทางเดินเรือร่วมกับ ลีโอน. ลีโอน ยังชื่นชมเขาอีกว่า เป็นเพื่อนที่ฉลาดที่สุด ส่วนเลวิสก็ชื่นชมว่า ลีโอนก็เป็นเพื่อนที่ซื่อสัตย์จริงใจมากที่สุด.

แต่ในบรรดาสหายทั้งห้าคน ต่างก็มีแผนสอง แผนสาม อยู่ในใจทุกคน และซ่อนมันไว้ ยกเว้น ลีโอน มีเพียงแผนเดียว คือไปกับเลวิส เพื่อนำเพื่อนๆ ไปให้ถึงเกาะเซอร์กา ให้สำเร็จ เขาหวังว่าการเดินทางผจญภัย ลำสมบัตีเซอร์กา ในครั้งนี้ จะสำเร็จได้ด้วยคำมั่นสัญญา ที่จะจริงใจต่อกัน และไม่ทรยศหักหลังกัน.

เมื่อครบกำหนดเวลา ขบวนเรือเดินทะเล 3 ลำ พร้อมลูกเรือไปลำสมบัตี เริ่มออกเดินทาง. ใบเรือถูก ทางออกรับกระแสดม เมื่อออกสู่ท้องทะเล ลูกเรือของทุกลำต่างเข้มแข็ง มีกำลังใจ ด้วยหวังว่าเมื่อพบสมบัตี และนำไปขายได้เงินไปใช้สอย ตามที่ทุกคนต้องการ. เรือของ เลวิส นำขบวน ถัดไปเป็นเรือของ บีโม เรย์ และ หลุยส์ ไชยรงค์ ซึ่งเกาะกลุ่มกันไปห่างๆ.

การเดินทางผ่านไป 10 วัน คราวานเรือลำสมบัตีเซอร์กา พักแวะเติมน้ำ อาหาร ที่เกาะแห่งหนึ่ง. ลูกเรือของเรือทั้ง 3 ลำ รวมกันกว่า 150 ชีวิต ต่างชุมนุมพักเหนื่อย กิน คิม สุกุสนานเฮซา. ที่เต็นท์พัก ของสหายทั้ง 4 คน สุรา ทำให้การสนทนาเริ่มออกกรสชาติการแข่งขันกันและกัน.

เรย์ ลงทุนไปกับงานนี้ไม่น้อย เขาต้องสนองลูกเรือให้ครบทุกคน ดังนั้น เขาต้องได้สิ่งตอบแทนที่คุ้มค่า หลุยส์ มีความปรารถนา ไม่ใช่แค่แสวงหาขุมทรัพย์เซอร์กาเท่านั้น เขามีเป้าหมายไปไกลกว่านั้น คือ การได้ครอบครองผลิตภัณฑ์คริสตัลแห่งกาลเวลา. เลวิส ถามว่า ถ้างานนี้ล้มเหลว พวกเขาทั้งหมดไปไม่ถึงเกาะเซอร์กา จะทำอย่างไร หลุยส์ บอกว่านั่นคือข้อผิดพลาดของ เลวิส ทั้งที่มีลายแทงอยู่กับมือ พวกเขาจะไปไม่ถึงเซอร์กาได้อย่างไร เรย์ ตอกย้ำบรรยากาศความขัดแย้งอีกว่า จะไม่มีใครคิดทรยศเขา เพราะเขามีลูกเรือมากกว่า. ลีโอน เริ่มมองเห็นแวบความขัดแย้ง จึงเตือนสติให้สหายทุกคน รักษาคำสัญญา และช่วยเหลือกัน เพราะไม่มีใครรู้ว่า ในสถานการณ์ลำสมบัตี จะพบอุปสรรคอะไรบ้าง ทุกคนอาจตายหมด. เลวิส ปกป้อง ลีโอน เขาเห็นด้วยกับสิ่งที่ลีโอนพูด. บรรยากาศความขัดแย้งสงบลง แต่ที่ร่องรอยความไม่พอใจแก่ เรย์ หลุยส์ และ เลวิส. ในความขัดแย้งของพวกเขา มีความรู้สึกร่วมอยู่อย่างหนึ่ง ที่ลีโอน ไม่อาจล่วงรู้ได้.

การเดินทาง ดำเนินต่อไปอีก 10 วัน ตลอดทั้ง 10 วัน เลวิส เรียนรู้การอ่านลายแทงจาก ลีโอน จนมั่นใจว่าเข้าใจดีแล้ว. เขาขอร้องให้ ลีโอน เล่าถึงความเป็นมาของ คริสตัลแห่งกาลเวลา ในฐานะผู้เชี่ยวชาญ วัตถุโบราณ ไม่แพ้คนอื่นนำ โจน.

ลีโอน เล่าว่า คริสตัลแห่งกาลเวลา เป็นสมบัติของจักรวาล, *เทพอมตะ* เป็นผู้ค้นพบมัน เมื่อครั้ง จักรวาลก่อกำเนิด มันได้รับการปกป้องมาตลอด เพื่อไม่ให้ถูกสัมผัสกับแสงอาทิตย์ มีมนุษย์ผู้หนึ่งคอยพิทักษ์ มันไว้ แต่เขาก็ไม่รู้ว่า คริสตัลแห่งกาลเวลาจะมีตัวตนจริงหรือไม่ และผู้พิทักษ์เป็นใคร เขารู้ประวัติมันคร่าวๆ

แค่นี้. เลวิส ถามว่า แล้วเพราะเหตุใด ผู้คนจึงต้องการครอบครองมัน ลีลอง เฝ้าต่อว่า เมื่อน้ำมันไปสัมผัสกับแสงอาทิตย์ มันสามารถทำให้ผู้ครอบครอง ซ้ำมเวลาไปในอดีตและอนาคตได้ตามที่ปรารถนา เลวิส ยิ้มที่มุมปากเล็กน้อย ซึ่งลีลองไม่อาจคาดเดาว่า เลวิสเพื่อนรักกำลังคิดอะไร.

ถ้าแผนที่ลายแทงบอกไว้ไม่ผิด, เมื่อการเดินทางของพวกเขา ผ่านมาถึงเกาะหวัะโหลก นั้นหมายถึงว่า พวกเขาสามารถทางแล้ว และใกล้เกาะเซอร์ก้า เข้าไปทุกขณะ. เลวิสและลูกเรือของเขา จะต้องผ่าน การต้อนรับจากอสูรแห่งท้องทะเล ในด่านแรกนี้ ก่อนเหยียบย่างขึ้นไปบนเกาะเซอร์ก้า. มันเป็นอสูรที่ไม่มีชีวิต ไม่มีหัวใจ มันมาพร้อมกับคลื่นทะเลที่ปั่นป่วน จนลูกเรือรู้สึกได้เหมือนถูกปีศาจจับเรือเหวี่ยงโยกโยนไปมา จนน่าสะอิดสะเอียน น่าเวียนหัว บางคนทนไม่ได้ก็อาเจียนออกมา.

ระหว่างที่ลูกเรือ กำลังสาละวนอยู่กับการประคองเรือไม่ให้ล่ม สิ่งที่ไม่คาดคิดก็เกิดขึ้นกับลีลอง, ลีลอง ถูกเรือเหวี่ยงตกจากเรือ พร้อมกับกล่องใส่แผนที่ลายแทง ที่เขาห้อยติดตัวไว้. โชคดีที่สายสะพานของกระบอกแผนที่ เกี่ยวกับขอเหล็กข้างเรือ ลีลอง จึงห้อยโตนงเตง โยนโยกไปตามแรงเหวี่ยงของคลื่น. เขา ร้องเรียกให้เลวิสช่วย เลวิส รีบคว้าสายสะพานของกระบอกแผนที่ไว้ได้ทัน แต่มันรับน้ำหนักตัวของลีลองไม่ไหว ลีลอง สบตากับเลวิสของร้องให้ช่วย แต่เขาก็อ่านสายตาของเพื่อนไม่ออกว่า เพราะเหตุใดเพื่อนรักจึง ซักซ้า ปล่อยให้เขาห้อยโตนงเตงเกือบจะตกทะเล. ลีลอง เริ่มสะทกสะท้านกับชะตาชีวิตของตัวเอง เมื่อเขามองไปที่ดวงตาของเลวิส.

เลวิส คว้าสายสะพานกระบอกแผนที่ลายแทงไว้ จนกระทั่งมือของลีลองอ่อนล้า. ในที่สุด ลีลอง ก็หลุดร่วงสู่ท้องทะเล โชคดีที่มีกล่องใหญ่ใบหนึ่ง หล่นคุดลงไปใกล้ๆ ตัวเขา. เหมือนเป็นความตั้งใจ ที่จะให้เกิดเหตุการณ์แบบนี้.

ลีลอง รีบเอาตัวรอดจากอสูรกายแห่งท้องทะเล ด้วยการเกาะกล่องใบใหญ่ช่วยชูชีพ ซึ่งแล้วแต่ว่ามัน จะพาเขาไปที่ใด.

อีกด้านหนึ่งของท้องทะเล ห่างจากเกาะหวัะโหลก ออกไปทางด้านขวา 90 องศาตะวันตก ราวไม่กี่ ไมล์ ชายชราแห่งท้องทะเลผู้หนึ่ง กำลังแล่นเรือเล็กของตน หนีบางสิ่งที่ไล่หลังเขา เขามองเห็นความปั่นป่วนของทะเลข้างหน้า เขาตั้งเล็งคิดหนึ่ง นี่มันเหมือนหนีเสือปะจระเข้ แต่เขาก็ไม่มีทางเลือก เขาตัดสินใจ แล่นเรือต่อไปข้างหน้า ซึ่งอาจมีทางรอดมากกว่า ย้อนกลับไปปะทะกับเสือ.

เลวิส รีบบัญชาให้ลูกเรือใช้ใบพาย บังคับเรือออกไปให้พ้นๆ อสูรบ้านี่. พอพ้นออกไปได้ เขาสั่งให้ลูกเรือกางใบเรือรับกระแสลม เรือวิ่งฉิวทิ้งห่างจากคลื่นทะเลอันปั่นป่วนไปได้อย่างหวุดหวิด และมุ่งหน้าสู่เกาะเซอร์ก้า ด้วยรอยยิ้มที่ซ่อนไว้ ทิ้งให้ลีลอง เผชิญกับชะตากรรมเพียงลำพัง.

อีกด้านหนึ่งของท้องทะเลอันเว้งว้าง เรือของโจรสลัดลำหนึ่ง แล่นผ่านอาณาบริเวณที่ไม่ไกลจากเกาะหวัะโหลกเท่าไรนัก จอมโจรสลัด ผู้มีใบหน้าที่แสดงถึงความโหดเหี้ยม ผ่านศึกต่อสู้มาไม่น้อย สังเกตได้ไม่ยาก คือ มีนัยน์ตาเพียงข้างเดียว ที่บริเวณแก้มด้านตรงข้าม มีรอยบากอันเกิดจากของมีคมฝากไว้เป็นที่ระลึก.

เขาสองทางไกลด้วยกล้อง แทนที่จะพบสิ่งที่ต้องการ แต่กลับเป็นแนวของคลื่นทะเลที่กำลังปั่นป่วน เขาก็แสดงอาการโกรธขึ้นมา ด้วยการถีบลูกสมุนโจรคนหนึ่ง ล้มกึ่งที่กลางลำเรือ แล้วสั่งให้แล่นเรืออ้อมไปทางทิศตะวันออก เพื่อหลบหลีกจากการปะทะกับคลื่นยักษ์ที่อยู่ข้างหน้า แล้วตามหาสิ่งนั้นให้พบ.

เรือของเลวิส เริ่มห่างจากเพื่อนๆ ออกไป ด้วยความเร็วที่ไม่เคยเร็วแบบนี้มาก่อน. ไม่มีใครรู้เลยสักนิดว่า เลวิส ทำอะไรกับเรือของเขา จึงแล่นได้เร็วและทิ้งห่างพวกเพื่อนๆ โกลออกไปทุกขณะ ในใจเขาคิดอะไร. แน่แน่นอนว่า คนฉลาดอย่างเลวิส ต้องทำในสิ่งที่คนอื่นคิดไม่ถึง.

ลีดอง พยายามเอาตัวรอด โดยการเกาะกอลงไปใหญ่ลอยไปตามกระแสคลื่น เขาไม่อาจคาดเดาได้ว่าเมื่อไหร่ คลื่นอันบ้าคลั่งนี้จะจบลง ไม่เช่นนั้น ชีวิตของเขาอาจต้องจบลงในเวลาอันใกล้. ขณะท้องทะเลปั่นป่วน, ลีดองสังเกตเห็น ก้อนทะเลตัวหนึ่ง บินโฉบผ่านมา แล้วก็ผ่านไป เขาคิดบางสิ่งเกี่ยวกับนกตัวนั้น. ชะตาชีวิตของเขา ขึ้นอยู่กับความเมตตาของอสูรแห่งท้องทะเล.

ชายชราแห่งท้องทะเล ก็ประสบภาวะเดียวกัน เรือของเขาถูกคลื่นทะเลบ้าโชนไปมาเหมือนลูกบอล. นกทะเลตัวเดิม บินโฉบเฉี่ยวไปมา. เขาพยายามประคองเรือให้ลอยอยู่บนผิวน้ำให้นานที่สุด ซึ่งเรือของเขาแม้จะมีขนาดเล็ก แต่มีความพิเศษอย่างน่าทึ่ง คือมันไม่จม เมื่อเผชิญกับอสูรแห่งท้องทะเล มันจะทำหน้าที่เหมือนเรือค้ำน้ำและลอยขึ้นมาบนผิวน้ำได้เอง เพียงแต่ว่า เจ้าของเรืออย่าหลุดออกจากตัวเรือเท่านั้น ก็จะรอดชีวิตได้.

กอลงไปใหญ่ช่วยชูชีพพา ลีดอง ออกมาจากเขตบ้าคลั่งของท้องทะเล คลื่นเบาลงและเริ่มสงบขึ้นทุกขณะ. ลีดอง ถอนหายใจ ที่รอดชีวิตมาได้. และเขาก็เริ่มมีความหวังมากขึ้น หลังจากนั่งรอ นอนรอบนกกอลงไปใหญ่นั้น เขามองเห็นเรือเดินทะเลลำหนึ่ง กำลังแล่นตรงมาที่เขา เมื่อมันแล่นมาอยู่ในระยะที่สายตา มองเห็น เขาจำได้ มันคือเรือของ หลุยส์ ไชยรงค์. ลีดองดีใจมาก ตะโกน และโบกสัญญาณด้วยผ้า ให้คนบนเรือมองเห็น.

หลุยส์ ส่งกอลงทางไกล และมองเห็นลีดอง ให้สัญญาณขอความช่วยเหลือ. เขาเริ่มโพกัสความคิด, เพราะเหตุใด ลีดองจึงถูกทิ้งให้ลอยอยู่กลางทะเลอย่างโดดเดี่ยวเช่นนี้ หากเลวิสจะฆ่าเขาเสีย ก็ทำได้ไม่ยาก แต่ดูเหมือนเป็นการจงใจที่จะให้เกิดเหตุการณ์แบบนี้.

ภาพในสมองของเขาผุดขึ้นมา <flash back scene> คือนที่พวกเขาพักแรมเติมน้ำ อาหาร ที่เกาะแห่งนั้น, บรรยากาศความขัดแย้งสงบลง แต่ถึงร่องรอยความไม่พอใจแก่ เรย์ หลุยส์ และ เลวิส. ในความขัดแย้งของพวกเขา มีความรู้สึกร่วมอยู่อย่างหนึ่ง เรย์ หลุยส์ และ เลวิส ต่างสบตากัน และแฝงนัยสำคัญ ซึ่งมีเพียงเขาสามคนเท่านั้นที่รู้. <end flash back scene>

หลุยส์ ตกกล้องสองทางไกลลงแนบกับอก พูดยกับตัวเองว่านี่คือการแข่งขัน เขาต้องไม่แพ้. หลุยส์ สั่งให้ลูกเรือแล่นเรือต่อไป ด้วยความเร็วที่แรงสุดกำลัง เท่าที่เขาโยกใส่วินด์ทอร์มให้แก่เรือของเขา จนทำให้มันคุมความซับซ้อนยากที่จะเข้าใจ. ลูกเรือต่างพากันแปลกใจ และโหรงเหรงยินดี ที่เรือของพวกเขาแล่นได้เร็วกว่า

ปกติ.

นกทะเล บินกลับมาที่ชายชราแห่งท้องทะเลอีกครั้ง ขณะที่เขากำลังต่อสู้กับคลื่นยักษ์ของอสูรทะเลที่บ้าคลั่ง มันพยายามจะสื่อสารอะไรบางอย่างกับเขา และเขาก็เข้าใจ. เขาทำอะไรได้ไม่มากไปกว่า รอจนกว่าเหตุการณ์จะสงบ. และในที่สุด คลื่นยักษ์ของอสูรก็ยอมแพ้ ชายชราแห่งท้องทะเลและนกของเขา ก็ผ่านพ้นออกไปจากที่นั่นได้.

นกทะเลบินถลาออกไปข้างหน้า หายไปครู่หนึ่ง แล้วก็บินกลับมา เพียงครู่เดียว ชายชราแห่งท้องทะเลก็พบกับ ลีออน นิ่งอย่างหมดอาลัยในชีวิตบนกล่องใบใหญ่. ชายชราแห่งท้องทะเล ช่วยชีวิตของลีออนไว้ พาเขาขึ้นเรือ เขาแนะนำตัว ชื่อ **อาร์เธอร์ ลู** และนกของเขา เรียกมันว่า **ลู** ซึ่งเป็นชื่อเดียวกับเขา ลีออน แนะนำตัวและกล่าวขอบคุณที่ช่วยชีวิตเขาไว้. มิตรภาพระหว่าง มนุษย์สองคนกับนกทะเลอีกหนึ่งตัว ก็เริ่มขึ้น.

ลีออน เล่าเรื่องราวของเขาให้ อาร์เธอร์ฟังแบบคร่าวๆ เขาเสียใจที่ไม่สามารถรักษาแผ่นที่ลายแทงไว้ได้ อาร์เธอร์ บอกกับเขาว่า เขาถูกเพื่อนทรยศหักหลังเสียแล้ว มันเป็นเรื่องปกติของมนุษย์ ถ้ามีความโลภเข้ามา มิตรภาพจะหายไป ความซื่อสัตย์และการมีอุดมการณ์ของเขา อาจทำให้เพื่อนของเขาไม่ชอบ และนั่นคือสาเหตุที่ทำให้เขาต้องถูกทิ้งลงทะเล ลีออนบอกว่ามันเป็นอุบัติเหตุ แต่อาร์เธอร์แย้งว่า มันเป็นเจตนาของคนฉลาดและซื่อสัตย์ เขาเคยผ่านพบคนประเภทนี้มาเยอะมากต่อมากแล้ว ความซื่อสัตย์ของ ลีออน เป็นสิ่งดี น่ายกย่อง แต่ต้องใช้ให้ถูกคน, ไม่รู้ว่า อาร์เธอร์ ซื่นซมหรือเสียสติ ลีออน กันแน่.

อาร์เธอร์ กับลีออน แล่นเรือผ่านมาได้วันเดียว ท้องเรือก็ปะทะกับหินโสโครก โกล้เกาะเล็กๆ แห่งหนึ่ง. เรือเสียหายมาก จนต้องจอดแวะพักที่เกาะเล็กๆ แห่งนี้ เพื่อซ่อม.

ตลอดครึ่งวัน พวกเขาและเจ้าลู เดินสำรวจไปรอบๆ เกาะ โชคดีที่เกาะเล็กๆ นี้ มีทุกอย่างเกือบสมบูรณ์ ทั้งถ้ำ หาดทราย ไซหินและลานหิน ที่ใจกลางเกาะเป็นป่าเล็กๆ มีน้ำจืด และพอที่จะหาอาหารได้.

อีกสองวันต่อมา เรือของ บีโม เรย์ ก็ผ่านมาที่เกาะนี้. ขณะที่ ลีออน ให้สัญญาณบอกฝ่าเป็นสัญลักษณ์ขอความช่วยเหลือ อาร์เธอร์ ก็หาที่หลบซ่อน เกรงว่าอาจเป็นคนที่กำลังตามล่าเขาก็ได้. เรย์ส่งกลองตุ้ ก็รู้ว่าเป็นลีออน เขาคิดอยู่ครู่หนึ่ง ทำไม ลีออน จึงมาติดอยู่ที่เกาะนี้ เรย์ แสดงความไม่พอใจเล็กน้อย ต่ำเลวที่สุดในใจ ต้องเป็นเขาแน่ๆ ที่จับลีออนโยนทิ้งทะเล เพื่อริบส่วนแบ่งสมบัติของเขามาเป็นของตัวเอง เขาจะทำอย่างไรดี ระหว่างทิ้งเพื่อนไว้กลางทะเลแบบนี้ หรือจะช่วยเหลือเขาไปล่าสมบัติด้วยกัน และถ้าลีออนเขาแผ่นที่ลายแทงติดมือมาด้วย ก็นับว่าเป็นโชคของเขา และเป็นโชคของลูกเรือของเขาด้วย ที่การมาล่าสมบัติครั้งนี้ ไม่เสียเที่ยว ในที่สุด เขาก็ได้ข้อสรุป.

<flash forward scene>. เรย์ เก็บกลองสองทางไกล และตัดสินใจเอาเรือเล็กลงทะเล แล่นไปที่เกาะเพื่อไปรับลีออนขึ้นเรือ. ลีออนพยายามตามหา อาร์เธอร์ เพื่อพาเขาไปด้วย แต่อาร์เธอร์ก็หายตัวไปอย่างไร้ร่องรอย เขารออยู่นาน จนแน่ใจว่าหาอาร์เธอร์ไม่พบแน่แล้ว ลีออน จึงขึ้นเรือเล็กไปกับ เรย์.

เมื่อขึ้นเรือใหญ่แล้ว เรย์ ถามหาแผนที่ตายทาง ลีออง บอกความจริงว่า เขาไม่ได้เอามาด้วย มันอยู่กับเลวิส หลังจากที่เขาประสบอุบัติเหตุตกจากเรือ. เรย์ มีสีหน้าเปลี่ยนไป เขาคงผิดหวังไม่น้อย คราวนี้เขาแอบตำเลวิสในใจ ว่าไอ้เพื่อนทรยศ แต่พอมาทบทวนว่า ลีอองคงไม่มีประโยชน์อีกต่อไป เขาจะทำอย่างไรกับ ลีออง ครั้นจะจับโยนทิ้งทะเล ก็ทำไม่ลง เพราะยังเห็นแก่ความเป็นเพื่อน.

และเมื่อ เรือของ บีโม เรย์ มาถึงเกาะเซอรักาเป็นคนสุดท้าย เขารู้สึกว่ามีเหตุการณ์ที่ไม่เกิดขึ้น เขาบอกให้ลีออง รอเขาอยู่บนเรือ เขาจะเป็นคนไปเจรจากับสหายทั้งสองด้วยตนเอง. เรย์ รู้ความจริงว่า สมบัติที่เหลืออยู่ ไม่เพียงพอสำหรับเขาและลูกเรือ. เรย์โกรธมาก ที่สหายทั้งสอง ไม่เหลือทรัพย์สินสมบัติไว้ให้เขาเลย. เรย์ มีปากเสียงกับ เลวิส อย่างรุนแรง ว่าเขาเป็นคนที่เห็นแก่ตัว จับลีอองโยนทิ้งทะเล จนกระทั่งเขาไปพบ และนำขึ้นเรือมาด้วย และถ้าลีออง ถามหาส่วนแบ่ง จะให้เขาทำอย่างไร.

ลีออง มาถึง ก็เห็นสหายทั้งสาม ยืนถืออาวุธประจันหน้ากันแล้ว. และได้ยินเสียงของเลวิส ตะคอกใส่หน้า เรย์ว่า นั่นแหละ คือตัวปัญหาละ รู้แบบนี้ รับขึ้นเรือมาด้วยทำไม. คราวนี้ ลีออง รู้ความจริง เขาเสียใจที่ถูกเพื่อนทรยศ แต่อย่างไรก็ตาม เขาก็ควรมีส่วนแบ่งในสมบัตินี้ด้วย. <end of flash forward scene>

บีโม เรย์ ได้ซื้อสรูปใหม่ เขาคิดว่า ไม่อยากมีปัญหาเกี่ยวกับเพื่อนๆ ในภายหลัง และต้องการลดตัวหารใน ส่วนแบ่งสมบัติเซอรักา เรย์ เก็บกลัองส่องทางไกล สั่งให้ลูกเรือ เร่งเดินเรือต่อไปให้ทันเรือของเลวิส ที่ไป ล่วงหน้าหลายวันแล้ว.

หลังจากเรือของ เรย์ หายไปจากขอบฟ้าแล้ว อาร์เธอ ก็ปรากฏตัว มายืนอยู่ที่ข้างหลังลีออง. ลีออง เสียใจมาก ที่ถูกเพื่อนปฏิเสธรั้งสองคน ถ้าเขาไม่ประสบอุบัติเหตุตกจากเรือ ก็คงไม่เกิดเหตุการณ์แบบนี้. อาร์เธอ บอกกับเขาว่า นั่นไม่ใช่อุบัติเหตุหรอก แต่เป็นเจตนาต้องการกันเขาออกจากส่วนแบ่ง แต่เพื่อไม่ให้ดู น่าเกลียด จึงทำให้เหมือนเป็นอุบัติเหตุ และที่สหายของเขาผ่านมาที่เกาะนี้ ก็ไม่ใช่เรื่องบังเอิญแน่นอน แต่เขา หลงทางต่างหาก เพราะชีวิตของเขา เขารู้จักกับเส้นทางเดินเรือบนโลกใบนี้มากกว่าทุกคน แต่ที่เกาะนี้ เขาเองก็ไม่ได้รู้ด้วยซ้ำไปว่า มันหลุดรอดจากสายตาของเขาได้อย่างไร.

การซ่อมเรือแทบเป็นไปไม่ได้เลย ดังนั้น พวกเขาต้องใช้ชีวิตบนเกาะที่เงียบเหงาต่อไป รอจนกว่าจะมี เรือหลงทางผ่านมา. เพื่อทำลายความเงียบเหงา ไม่มีอะไรดีไปกว่า การเล่าเรื่องราวสู่กันฟัง.

อาร์เธอ บอกว่า เกาะนี้มีข้อดีตรงที่ มีที่หลบซ่อนอย่างดี ลีออง เกิดข้อสงสัยว่า เพราะเหตุใด อาร์เธอ ต้องคอยหลบซ่อนผู้คน เขากลับอะไร และหลบซ่อนเช่นนี้ มานานเท่าใดแล้ว. อาร์เธอไม่ตอบ แต่เขาหักเห ความสนใจของลีออง โดยถามเขาไปว่า รู้จักคริสตัสแห่งกาลเวลาได้แค่ไหน. ลีออง เล่าให้อาร์เธอฟังเท่าที่รู้ อาร์เธอ เล่าเสริมว่า ลีอองยังไม่รู้พลังค่านลบของมัน เมื่อผลึกนั้นสัมผัสกับแสงอาทิตย์ มันจะถูกกลืนอายุขัย ของสิ่งมีชีวิตที่อยู่รอบริศมีพลังของมันไปด้วย. ลีอองถามว่า ในเมื่อคริสตัสแห่งกาลเวลา เป็นสมบัติของ จักรวาล ทำไมเทพอมตะ จึงไม่ปกป้องมันเสียเอง อาร์เธอตอบว่า ก็เพราะเทพอมตะไม่มีร่างที่จะบดบัง แสงอาทิตย์ได้ จึงมอบหมายให้ เทพนิลกาฟ เป็นผู้พิทักษ์ แต่เทพนิลกาฟ ไม่ทำตามสัญญา เทพอมตะจึง

มอบภารกิจนี้ให้กับมนุษย์เป็นผู้พิทักษ์ และเก็บซ่อนรักษามันไว้. ลีลอง ถามอาร์เธอร์ว่า เขาเคยเห็นเด็กคริสตลันนั้นหรือ และใครคือผู้พิทักษ์ อาร์เธอร์ตอบว่า เขาก็รู้มาแค่นั้น นั่นเป็นแค่คำเล่าลือ จนกลายเป็นตำนานไปแล้ว ลีลองหัวเราะ ที่แท้อาร์เธอร์ก็มีความรู้ไม่ต่างไปจากเขาสักเท่าไร อาร์เธอร์ก็หัวเราะตาม รวมทั้งเจ้า ลูด้วย.

ลีลอง กล่าวขอบคุณ อาร์เธอร์ ด้วยใจจริง ที่ช่วยชีวิตเขาไว้ เหมือนเกิดใหม่ เขาจะไม่ลืมบุญคุณจากนั้นก็เล่าเรื่องของตัวเอง ครอบครัวยุค ประสบการณ์การผจญภัย ให้อาร์เธอร์ฟังอย่างละเอียด.

พวกเขาใช้เวลาอีกมากมาย ที่จะเล่าประสบการณ์ต่างๆ แลกเปลี่ยนกัน, ครั้งหนึ่ง ลีลอง คาดเตาอายุของอาร์เธอร์ ร้อยปี ห้าร้อยปี พันปี อาร์เธอร์เย้าว่า ตัวเลขหมื่นปีหายไปไหน แล้วพากันหัวเราะ. อาร์เธอร์เล่าประสบการณ์ ที่ครั้งหนึ่งเขามีชีวิตอยู่บนเกาะแห่งหนึ่งอันยาวนาน เกาะแห่งนั้น มีหาดทรายกันกว้างใหญ่ รายล้อมด้วยทะเลอันเว้งว้าง ผู้คนต่างมีมุมมองต่อทะเลแตกต่างกันอย่างไม่น่าเชื่อ.

เด็กชายคนหนึ่ง เขาชอบเล่นออกมาเล่นที่ชายหาด เขาเล่นเพลินจนลืมทิ้งสิ่งของไว้ที่ชายหาด คลื่นทะเลก็พัดสิ่งของเหล่านั้น พาจมหายไปไหนทะเล ตกค่ำ เด็กชายมาตามหาสิ่งของของเขา เขาก็ไม่พบมันแล้ว เขาเสียใจมาก เขียนข้อความไว้บนหาดทรายนั่นว่า *ทะเลคือขโมย* เขาหวังว่าทะเลจะคืนของเล่นให้แก่เขา นั่นเป็นความคิดของเด็ก วันรุ่งขึ้น ข้อความที่เขาเขียนก็หายไปเพราะคลื่นทะเล.

พอเขาโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่ มีอาชีพประมง วันหนึ่ง เขาออกไปจับปลาได้ปลามากมาย โดยไม่ยาก พอกลับถึงฝั่ง เขาก็ขอบคุณทะเล ด้วยการเขียนข้อความไว้บนผืนทรายนั่นว่า *ทะเลคือผู้ให้* เป็นคำกล่าวขอบคุณ แต่แล้วในเวลาไม่นาน ข้อความนั้น ก็ถูกคลื่นพัดพาหายไปกับน้ำทะเล.

ต่อมาไม่นาน ภรรยาที่มีลูกชายให้แก่เขา จนลูกชายของเขามีอายุได้ 10 ปี เห็นว่าน่าจะเรียนรู้เกี่ยวกับทะเลได้แล้ว เขาก็พาลูกออกไปจับปลาด้วย แต่วันนั้นโชคไม่ดี เกิดคลื่นลมทะเลบ้าคลั่ง ทำให้เขาต้องสูญเสียลูกชายไป เขาและภรรยาของเขาเสียใจมาก ภรรยาของเขาตัดพ้อต่อว่าทะเล ด้วยการเขียนข้อความไว้บนผืนทรายแห่งนั้นว่า *ทะเลคือฆาตกร* ที่คร่าชีวิตลูกชายของเธอไป ไม่นาน ข้อความนั้นก็ถูกลบเลื่อนไปด้วยแรงคลื่นทะเลเช่นกัน.

ต่อมา เขากับเพื่อนๆ พากันออกล่าหาสมบัติไปตามเกาะต่างๆ จนกระทั่งไปพบไข่มุกล้ำค่าบนเกาะไข่มุก และเขาก็ขนมันกลับมา นำมาขายได้เงินมากมาย เพื่อนของเขารู้สึกขอบคุณในโชคชะตา แต่เขากล่าวขอบคุณทะเล ด้วยการเขียนข้อความไว้บนผืนทรายว่า *ทะเลคือผู้ให้โชค* เพียงแค่นี้ก็ทำให้ ข้อความนั้นก็หายไปกับแรงคลื่นทะเล.

ทะเลจะไม่ถือสา สิ่งที่มนุษย์คิด มนุษย์กระทำ ทะเลมิช่วงอายุมากกว่ามนุษย์มากมาย ย่อมเห็นความจริงแท้ของทุกสรรพสิ่ง อาร์เธอร์สรุปว่า ทะเลคือความยิ่งใหญ่ ย่อมมีจิตใจที่หนักแน่น อดทน สามารถรับคลื่นอารมณ์ของมนุษย์ รองรับได้ทั้งสิ่งของโสโครกและสิ่งของที่มีค่า และทะเลยอมให้บทเรียนความสูญเสียบ้าง เพื่อรักษาความสมดุล เพราะในโลกใบนี้ มิได้มีเพียงมนุษย์ สัตว์ พืช และสิ่งมีชีวิตเท่านั้น สิ่งเหล่านี้ไม่ใช่

เจ้าของของโลก แต่เป็นเพียงแขกที่มาอาศัยชั่วคราว ซึ่งเมื่อระยะเวลาผ่านไป อายุขัยของสรรพสิ่งนั้นแหละคือปัจจัยที่ทำให้ทุกอย่างมีการเปลี่ยนแปลง ทั้งที่เป็นหายนะและความโชคดี.

ลืออง ซึมซับประสบการณ์ต่างๆ จากอาร์เธอร์โดยไม่รู้ตัว ทำให้เขาเข้าใจโลก ชีวิตของมนุษย์ และปรากฏการณ์ต่างๆ.

เวลาผ่านไป 10 วัน ลืออง นั่งรอที่โชคหินริมหาด หวังว่า อาจจะมีเรือแล่นหลงผ่านมา. ขณะนั้นเขาสังเกตเห็นสิ่งหนึ่งที่ขอบฟ้า เริ่มเคลื่อนใกล้เข้ามา เขาแสดงความดีใจ แล้วบอกฝ่าให้สัญญาขอความช่วยเหลือ. เวลาผ่านไป เขาเริ่มไม่แน่ใจในสิ่งที่เขาทำ คนพวกนี้แต่งกายคล้ายพวกโจรสลัด เรือเล็กของคนพวกนี้จู่โจมเข้ามาเร็วมาก ขณะที่ลือองลังเล เขาก็ถูกล้อม. ลือองจึงแน่ใจว่า พวกนี้คือโจรสลัด เขามองไปรอบๆ ด้วยความกังวล ภาวนาให้อาร์เธอร์ อย่าอยู่ในบริเวณนี้เลย.

ลือองทำท่าจะหนี แต่ไม่ทันแล้ว เขาถูกสมุนโจรอีกสองคนประกบข้าง เขามองเห็นโจรผู้หนึ่ง เดินลงมาจากรือเล็ก ตรงมาที่เขา การแต่งกายก็ดูบ่งบอกว่า เขาน่าจะเป็นหัวหน้ากลุ่มโจรพวกนี้ ตามยอดข้างหนึ่ง หน้าบากด้านหนึ่ง สมุนโจรผู้หนึ่ง ที่ยืนอยู่ตรงหน้าของลืออง เรียกชื่อเขาว่า แคร็กเกอร์ ลือองหน้าถอดสีทันที เพราะแค่ได้ยินกิตติศัพท์ความโหดเหี้ยม ก็น่ากลัวแล้ว แต่ที่เห็นต่อหน้านั้น คือ แคร็กเกอร์ เบโรสะเบโรจอมโจรสลัดตัวจริง.

ลืออง แอบมองไปรอบๆ อีกครั้ง ไม่เห็นอาร์เธอร์อยู่ที่นั่นจริงแล้ว ก็เบาใจไปอีกหน่อย เขากำลังทำใจยอมรับสภาพการเผชิญหน้ากับอสูรร้ายในร่างของมนุษย์ ที่อาจร้ายกาจกว่าอสูรแห่งท้องทะเลก็ได้. แคร็กเกอร์ ยืนต่อหน้าลืออง เขาเกริ่นนำว่า เมื่อไม่กี่วันเขาแล่นเรือตามหาเผ่าทะเลคนหนึ่ง ซึ่งติดหนี้เขา เขาจำเป็นต้องหาตัวให้พบ เขาแน่ใจว่า เผ่าทะเลจะผ่านมาที่เกาะนี้. ลืออง บอกว่ามีเขาเพียงคนเดียวที่อยู่บนเกาะนี้ เขาได้รับอุบัติเหตุตกจากเรือ และลอยมาติดที่เกาะนี้ แต่แคร็กเกอร์ ไม่เชื่อ เพราะคนที่รอดชีวิตมาอยู่บนเกาะนี้ได้ จะต้องได้รับการช่วยเหลือ จากนักท่องทะเลที่มีความชำนาญ ไม่เช่นนั้น จะรอดชีวิตได้ยาก อย่าให้เขาต้องเสียเวลา ให้บอกที่ซ่อนของเผ่าทะเลมาเดี๋ยวนี้.

ลืออง กัดฟัน ทบทวนชีวิตของตัวเอง ความจริงเขาตายไปแล้ว แต่ที่เขารอด เพราะการช่วยเหลือจากอาร์เธอร์ เขาจะไม่ทรยศต่อผู้มีพระคุณเป็นอันขาด. แคร็กเกอร์ ตบหน้าลืออง เพื่อให้บอกความจริง. ลือองคิดในใจ ความตายกับความเจ็บปวด คือทางเลือกของเขาในตอนนี้.

แคร็กเกอร์ สั่งให้สมุนออกค้นหาให้ทั่วเกาะ สมุนชุดแรกกลับมารายงานว่า ไม่พบใครเลย ขณะที่ร่างของลือองก็สะบักสะบอมไปไม่น้อย. แคร็กเกอร์ โกรธมาก ที่ทำให้เขาเสียเวลา เขาจึงใช้มีดจี้ที่ดวงตาของลืออง ลือองรู้ว่านี่มิใช่การขู่. การทำใจรับสภาวะไว้ล่วงหน้า อาจเป็นหนทางหนึ่งที่จะช่วยลดความเจ็บปวดได้บ้าง, ลืออง ถูกควักดวงตาด้านขวา เขาร้องลั่นด้วยความเจ็บปวด แต่แคร็กเกอร์ไม่สนใจ จนกระทั่งสมุนโจรชุดที่สองกลับมา บอกว่าพวกเขาก็ไม่พบใครเลยบนเกาะนี้. แคร็กเกอร์ คิดในใจครู่หนึ่ง มองร่างของลืออง ก็สั่งให้สมุนโจรกลับลงเรือ ปล่อยให้ลืออง.

เมื่อพวกโจรไปกันหมดแล้ว อาร์เธอ ก็ปรากฏตัว, เขารู้สึกหตหุใจมาก กล่าวขอโทษที่ไม่ได้ออกมาช่วย เขา ลีอองบอกไม่ใช่ความผิดของอาร์เธอ. อาร์เธอ พยายามจะไปที่ถ้า พยาบาลรักษาบาดแผลด้วยสมุนไพร ด้วยความทนุณยอม เขา รู้สึกซาบซึ้งในความซื่อสัตย์ของลีออง ก็ตอนนี้ ลีออง ถามเขาว่า เพราะเหตุใด พวกโจรสลัดจึงจะจงตามล่าเขา อาร์เธอ รู้สึกอึดอัดที่จะตอบคำถามเขา เขาบอกแต่เพียงว่า แคร็กเกอร์ อาจเข้าใจผิดว่า เขาอยู่ที่ซอนคริสตัลแห่งกาลเวลาที่ใด ซึ่งใครๆ ก็ปรารถนามัน โดยเฉพาะพวกโจรสลัด.

ลีออง สายหน้ายิ้มเล็กน้อย รับคำตอบ มันก็แค่คำเล่าลือ ลีออง ขอรับให้อาร์เธอเล่าเกี่ยวกับคริสตัลแห่งกาลเวลา เพื่อคลายความปวด.

มนุษย์ผู้ยิ่งใหญ่และบ้าอำนาจ ต่างต้องการครอบครองคริสตัลแห่งกาลเวลา เพื่อใช้สนองความโลภของตน โดยพวกเขาไม่รู้หายนะภัยที่จะตามมา เพียงแค่หนึ่งนาที มันจะกลืนกินอายุของมนุษย์ผู้นั้นไปสิบปี. หากยังปล่อยให้มีคนแสดงพลังด้านมืดต่อไป มันก็จะดูดกลืนเวลาของทุกสรรพสิ่งที่อุบัติขึ้นในโลก รวมทั้งดาวเคราะห์ ดาวฤกษ์ คาราจักรจนหมดสิ้นอย่างรวดเร็วเป็นทวีคูณ.

ลีอองรู้สึกประหลาดใจ ที่อาร์เธอรู้อะไรเกี่ยวกับคริสตัลแห่งกาลเวลาดีกว่าเขามาก จึงถามอาร์เธอว่า เขาเป็นใครกันแน่ อาร์เธอ บอกว่ามันก็แค่ตำนาน แต่ลีอองไม่เชื่อ ลีอองอุตสาห์ยอมสูญเสียดวงตา เพื่อแลกกับอิสรภาพของเขา แต่นี่ยังมีเหตุผลไม่พอที่จะทำให้เขาไว้ใจได้อีกหรือ. การปฏิเสธคำถามของลีออง ทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างเขาเริ่มซุ่มมัว ลีอองเริ่มไม่ไว้ใจเขา และสงสัยในตัวของอาร์เธอ ว่าที่แท้จริงเขาเป็นใครกันแน่. สถานการณ์เช่นนี้ ความหนักใจตกแก่อาร์เธอ อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้.

ผ่านไปอีก 2 วัน ตอนสายๆ วันนี้ท้องฟ้าปลอดโปร่ง, เรือของหลุยส์ ไชยรงค์ ก็ผ่านมาที่เกาะนี้ ราวกับจงใจหรือมีคนชี้เป้า. อาร์เธอไม่ไว้ใจแขกกลับที่มาเยือน เขาจึงหลบไปหาที่ซ่อน ปล่อยให้ลีอองอยู่ตามลำพังเพียงคนเดียว ลีออง เดินออกมาจากปากถ้ำที่พิก ขณะที่อาร์เธอแอบดูเหตุการณ์ ห่างออกไปไม่ไกล เขายังเป็นห่วงอาการเจ็บของลีออง แต่ในยามนี้เขาก็ยังไม่ไว้ใจใครทั้งสิ้น มันเป็นนิสัยของเขามาตั้งแต่แรก.

ลีออง ออกไปต้อนรับหลุยส์ และลูกเรือของเขาที่ลานหินริมชายหาด เท่าที่กะด้วยสายตา มีแค่ 10 คน คิดว่าที่เหลือองรออยู่บนเรือ เขากล่าวทักทาย และแสดงความยินดี เพื่อนคงได้สมบัติมาเต็มลำเรือ. แต่กิริยาตอบรับของหลุยส์ แสดงความไม่ค่อยเป็นมิตรเหมือนแต่ก่อน. เขาไม่สนใจด้วยซ้ำไปว่า ดวงตาข้างหนึ่งของลีอองหายไป เขาเดินดูรอบๆ บริเวณลานหิน แล้วถามเขาว่า เมาทะเลอยู่ที่ไหน เขามั่นใจว่าตาเมานั้นต้องอยู่บนเกาะนี้ เพราะเขาเห็นเรือที่ซ่อนไว้ข้างเกาะ โชคดีนะที่พวกโจรมันมองไม่เห็น.

ลีออง เริ่มประมวผลเหตุการณ์ทั้งหมด เกี่ยวกับ อาร์เธอ คริสตัลแห่งกาลเวลา แต่เขาก็ยังไม่กล้าสรุปอยู่ดี. หลุยส์ ยื่นมือมาข่มอกเลื้อของลีอองเข้ามาใกล้ๆ ความรู้สึกแบบมิตรภาพหายไป เขาถามซ้ำให้บอกที่ซ่อนของเมาทะเล แต่ลีอองก็ยังไม่ปรึกษา ทำให้หลุยส์โกรธมาก ไม่เหลือความเป็นเพื่อนอยู่เลย. หลุยส์มองหน้าลีออง ลีอองคิดว่า เขาคงไม่โหดร้ายเหมือนแคร็กเกอร์แน่ๆ แต่เขาคิดผิด ความโลภเข้าครอบงำ มิตรภาพก็หายไป ความโกรธเข้าสิ่งสู่ ความโหดร้ายก็แสดงผล. หลุยส์สั่งให้ลูกเรือสองคน จับลีออง

คุณเช่า ชักมีคศูตัวชี้ไปที่ใบหน้าของลืออง ถ้าไม่บอกที่ซ่อนของเฒ่าทะเล ดวงตาอีกข้างจะไม่มีให้เหลือ ลือองไม่คิดว่าเพื่อนจะโหดร้ายยิ่งกว่าโจรสลัดแคร็กเกอร์ ซึ่งมันยังเหลือดวงตาให้เขาอีกข้าง.

ในนาที่วิกฤตเช่นนี้ อาร์เธอไม่อาจทนอยู่ได้ เขาออกจากที่ซ่อน ฐ นกทะเลผู้ซื่อสัตย์ ส่งเสียงร้องราวกับจะบอกเขาว่า อย่าออกไป. อาร์เธอ ตะโกนให้หลุยส์หยุดและปล่อยลือองไป เขาเดินมาที่ลานหิน ถูกเรือของหลุยส์ซึ่งตอนนี้ไม่ต่างอะไรกับโจรสลัด เข้าประจบตัวของอาร์เธอไว้กั้นหนี. ลือองรู้สึกแปลกใจ ที่ได้ยินหลุยส์บอกว่า นี่แหละผู้พิทักษ์คริสตลแห่งกาลเวลาตัวจริง. อาร์เธอต้องการซื้อเวลาชีวิตของลือองและของเขา ซึ่งก็ไม่ว่าไปทำไม ลือองสงสัย จึงถามหลุยส์ว่า เขารู้ได้อย่างไรว่า อาร์เธอคือผู้พิทักษ์ที่สามารถจะบอกที่ซ่อนของคริสตลแห่งกาลเวลาได้ เขาอยู่กับอาร์เธอว่าสิบวัน ยังไม่รู้เลย.

หลุยส์ หัวเราะ ในความโง่และความซื่อของอดีตเพื่อนรัก อย่างไรก็ตามเสีย เขาก็ชอบคุณที่ทำให้เขามีส่วนร่วมในแผนที่ลายแทงนั้น ทำให้เขามีความหวัง และเขาก็เกือบจะสมหวังอยู่แล้ว. หลุยส์ ระบายความผิดหวังในโชคชะตา ผ่านคำบอกเล่าว่า ...

<flash back scene>

หลังจากได้สมบัติมาครั้งล่าสุด หลุยส์กับลูกเรือต้องฝ่าคลื่นทะเลที่ปั่นป่วนอย่างหนัก และเขาก็ผ่านมันไปได้ แต่ก็ต้องเผชิญหน้ากับเรือของจอมโจรสลัด แคร็กเกอร์ เบโรสะเบโร และเกิดการต่อสู้กัน. แม้เขาจะมีกลยุทธ์การต่อสู้เหนือกว่า แต่พวกโจรมีจำนวนมากกว่า เขาจึงยอมแพ้ และสูญเสียสมบัติที่นำมาได้ให้แก่ แคร็กเกอร์ เพื่อแลกกับชีวิตของเขาและลูกเรือที่เหลือแค่สิบคน.

การยอมแพ้ของหลุยส์ ทำให้แคร็กเกอร์พอใจ. หลุยส์บอกว่า เขาให้สมบัติพวกนี้แล้ว แคร็กเกอร์ ก็ควรตอบแทนเขาบ้าง แคร็กเกอร์หัวเราะ ตั้งแต่เขาเป็นโจรสลัด ยังไม่มีเซลยคนไหนต่อรองกับเขาแบบนี้. แคร็กเกอร์ บอกแค่ว่า ผู้พิทักษ์ที่จะบอกที่ซ่อนคริสตล มีตัวตนจริง แต่เขาไม่อยากเสียเวลาไปกับมัน เขาเลือกเอาสมบัติที่กองอยู่ที่นี่ดีกว่า เขาเพิ่งไปที่เกาะหนึ่งเมื่อไม่กี่วัน เห็นมีแค่ชายหนุ่มคนเดียว แต่เขาก็โชคร้ายเพราะไม่ยอมบอกที่ซ่อนของตาเฒ่าทะเลนั่น แม้จะยอมแลกกับดวงตาข้างหนึ่ง มันคงจะไม่ว่าจริงๆ. แคร็กเกอร์ เชื่อในสิ่งที่ชายหนุ่มคนนั้นบอก แต่หลุยส์ไม่เชื่อ. <end flash back scene>

เมื่อความจริงปรากฏ จะปกปิดต่อไปก็ไม่มีประโยชน์, อาร์เธอ จึงหยิบสิ่งหนึ่งที่อยู่ติดตัวออกมา มันบรรจุอยู่ในถุงหนังสัตว์ แล้วชูขึ้น บอกว่า นี่คือนี่ที่หลุยส์ต้องการ แล้วต่อรองแลกชีวิตเขากับลืออง.

หลุยส์ผละจากลืออง ตรงไปที่อาร์เธอ และรับมันมา พิจารณาดู มันคือผลึกแก้วหินสีเงิน ขนาดเท่าไข่นกกระทา.

อาร์เธอ ส่งสายตาให้ลืออง เป็นสัญญาณอย่างหนึ่ง, อาร์เธอ กำลังจะวิ่งหนีเอาตัวรอดเฉพาะหน้า แต่หลุยส์รู้ทัน เพราะหินก้อนนั้น ไม่ได้มีคุณสมบัติตามที่เล่าลือ สิ่งนี้เป็นของปลอม. สมุนสองคน จับอาร์เธอไว้ลากตัวเขามา บังคับให้คุกเขา หลุยส์ตบหน้าอาร์เธอด้วยความโกรธที่หลอกเขา พร้อมกับชักดาบชี้ไปที่ใบหน้าของอาร์เธอ แล้วชูมันบังคับ ให้มอบผลึกคริสตลของจริงให้เขา. อาร์เธอบอกว่า ในเมื่อเขาเป็นผู้พิทักษ์ เขาคงจะ

ให้สิ่งที่เขาพิทักษ์ไว้ไม่ได้. หลุยส์บันคาลโทสะ ใช้ดาบแทงเข้าไปที่ทรงอกใกล้หัวใจของอาร์เธอร์.

แล้วเขาก็ต้องประหลาดใจ เมื่อดาบของเขากระทบสิ่งหนึ่งเข้า มันเริ่มเปิดเผยตัวตน. เขาเห็นแสงที่ส่องออกมาจากสิ่งนั้น ในทรงอกของอาร์เธอร์ อาร์เธอร์ร้องลั่นว่าอย่าแตะต้องมัน มันจะทำลายทุกอย่างรวมถึงทุกๆ คนที่อยู่ที่นี่.

หลุยส์ พบสิ่งที่เขาค้นหามาแสนนาน ตลอดชั่วอายุของเขา มันไม่ใช่คำเล่าลือตำนานคริสตลแห่งกาลเวลาถึงคราวต้องฉีกทิ้ง. ตอนนี้ เขากลายเป็นผู้ครอบครองสิ่งทีพิเศษสุดมหัศจรรย์ในจักรวาล เท่ากับว่าเขาคือผู้ชนะทุกสิ่งทุกอย่างในจักรวาล. หลุยส์ ใช้ดาบควิกเฮมดลึกริสตัลนั้น ออกมาจากทรงอกของอาร์เธอร์ แล้วขุมมันขึ้นเหนือศีรษะ พร้อมกับตะโกนด้วยเสียงอันดังว่า เขาคือเจ้าแห่งจักรวาลตัวจริง.

ภาพต่างๆ บังเกิดขึ้นแก่เขาโดยรอบ เหมือนกับพายุหมุนบ้าคลั่ง คละเคล้าเสียงอื้ออึง มิติของเวลาถูกเปิด รวากับปลดปล่อยทุกสรรพสิ่งให้เป็นอิสระ หลุยส์ ต้องมนต์เสน่ห์โดยไม่รู้ตัว เขามองเห็นอดีตและอนาคตในเวลาอันรวดเร็ว ขณะที่ร่างของเขาเริ่มเหี่ยวเฉา สมุนไพรเขาต่างก็จ้องมองผลึกที่อยู่ในมือของเขา และก็มีสภาพไม่ต่างกัน แขนข้างหนึ่งของลือองเริ่มเหี่ยวเฉาเช่นกัน.

ท้องฟ้าเริ่มมืดดำ อาร์เธอร์ตะโกนบอกลืออง อย่าไปมองมัน และให้ไปหลบซ่อนตัวที่หลังก้อนหินใหญ่. ลืออง ปฏิบัติตามทันที ก่อนที่ร่างของเขาทั้งหมดจะแก่เหี่ยวเฉาไปทั้งตัว.

ลืออง หลบไปพันริศมีการคูตของคริสตลแล้ว แขนและผิวหนังที่ผิดปกติของเขา ก็กลับคืนสภาพเดิม เขาตั้งสติ ไม่หันไปมองเหตุการณ์โกลาหลที่กำลังเกิดขึ้น เสียงมันอื้ออึงไปหมด เสียงกรีดร้องของมนุษย์ เสียงคลื่นน้ำ ก้อนหินกระทบกระแทกกัน อื้ออึงอยู่ในโสตประสาทราวกับตีกล่ม โลกกลายเป็น พลัง! ที่ปลุกใจเขาด้วยมีดเงาหนึ่งชิ้น ที่บริเวณนั้น พร้อมกับ เหตุการณ์โกลาหล ค่อยๆ สงบลง.

ลืออง โผล่ใบหน้าออกไปมอง เงามืดทมิฬนั้น มาจากกลุ่มก้อนของปุยมะฆสีขาว ประกอบกันเป็นร่างใบหน้าของเทพองค์หนึ่ง. เขามองไปรอบๆ ไม่มีผู้ใดเหลืออยู่เลยแม้กระทั่งอาร์เธอร์และ ลู นกทะเลผู้ซื่อสัตย์ของเขา. ที่บริเวณลานกองหินปรากฏก้อนผลึกสีเงินใส วางอยู่ มันส่งประกายวิบๆ แวมๆ ดูเหมือนว่ามันถูกอำนาจบางสิ่งกดทับมันไว้ ไม่ให้มันแสดงอิทธิฤทธิ์ เขาอุทานกับตัวเองว่า ไม่น่าเชื่อเลยว่า ก้อนหินเล็กๆ เพียงก้อนเดียว จะมีพลังคู่ศรรพลังทั้งหมดในจักรวาล.

ลือองต้องผงะ เมื่อมีเสียงหัวเราะดังขึ้นมาจากท้องฟ้าเบื้องบน. **เทพอมตะ** กล่าวกับลือองว่า เขาเป็นบุคคลที่ซื่อสัตย์ และกล้าหาญเกินมนุษย์ มีคุณสมบัติเหมาะสมที่จะเป็นผู้พิทักษ์ผลึกคริสตลแห่งกาลเวลารุ่นต่อไป ส่วนอาร์เธอร์ เขาได้รับใช้เป็นผู้พิทักษ์มานานกว่าหมื่นปี และเขาก็หมดวาระลงแล้ว. ลืออง กล่าวกับเทพอมตะว่า เขามีดวงตาเพียงข้างเดียว ไม่มีอาวุธ ไม่มีมนต์วิเศษใดๆ ที่จะปกป้องผลึกคริสตลนี้ได้.

เทพอมตะ จึงส่งพลังไปยังก้อนผลึกที่วางอยู่บนกองหิน เกิดปรากฏการณ์อันน่าอัศจรรย์ มันลอยตรงไปที่ลืออง และสวมสลอคไปที่ดวงตาที่บอดข้างหนึ่งของเขา และฝังซ่อนอยู่ในนั้น. เพียงชั่วครู่ ลือองรู้สึกได้ว่า

ดวงตาข้างนั้นของเขาแปลกไป เขามองเห็นภาพในอีกมิติหนึ่ง แต่แค่เพียงแวบเดียวก็หายไป.

เทพอมตะจึงกล่าวกับลือองว่า ต่อจากนี้ไป เขาคือผู้พิทักษ์คริสตัลแห่งกาลเวลา และจะไม่มีผู้ใดล่วงรู้ว่ามีมันอยู่ที่ใด มันได้ถูกเก็บซ่อนไว้ในที่ปลอดภัย คือดวงตาที่บอดสนิทของลืออง ต่อไปเรื่องราวของคริสตัลแห่งกาลเวลา ก็จะกลายเป็นแค่ตำนานเหมือนที่ผ่านมา. เทพอมตะ กล่าวไว้เพื่อเป็นการตอบแทนความซื่อสัตย์ เสียสละของเขา จนทำให้ดวงตาจริงเสียไป ลืออง จะสามารถมองเห็นภาพในมิติอื่นๆ เท่าที่เขาต้องการ แม้กระทั่งภัยที่จะเกิดแก่เขาในอนาคต เขามองเห็นศัตรู ก่อนที่จะเข้าถึงตัว ลือองจะเป็นผู้พิทักษ์ที่สมบูรณ์แบบที่สุดเท่าที่เคยมีมา.

กล่าวจบ เทพอมตะ ก็สลายจากไปพร้อมๆ กับเงาคำมืด ท้องฟ้ากลับมาสว่างใสอีกครั้งหนึ่ง.

ลืออง มองไปรอบๆ อีกครั้ง ตรงที่เขายืนอยู่ แม้ห้วงเวลาผ่านไปแค่ไม่กี่นาที หลังจากก้อนผลึกคริสตัลสัมผัสกับแสงอาทิตย์ มันได้ดูดกลืนอายุ และชีวิตของทุกคนที่นี่ และสร้างความย่อยยับให้แก่ก้อนหินในบริเวณนั้นไปไม่น้อย. เขามองไปที่ เรือของหลุยส์ ที่ยังคงจอดนิ่งห่างออกไปจากเกาะ มันยังอยู่ในสภาพดี อาจเป็นเพราะรัศมีและพลังการดูดของก้อนผลึก ยังไปไม่ถึง. โชคที่เขายังมีเรือเดินทะเล เพื่อกลับบ้าน.

องค์ 3

ลืออง อ้าตาเธอด้วยความรักและศรัทธา เขาเก็บข้าวของที่จำเป็น และเดินไปที่ริมหาดของเกาะ เพื่อจะไปให้ถึงเรือ. ทันใดนั้น เขาก็ได้ยินเสียงนกทะเลร้องมาแต่ไกล. มันคือ ภู นกผู้ซื่อสัตย์ของอาร์เธอร์นั่นเอง มันยังอยู่ แต่เจ้านายของมันตายไปแล้ว เขาหมดความระของการเป็นผู้พิทักษ์ แต่เจ้าภู ยังจะต้องทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยของผู้พิทักษ์ต่อไป.

หลังจากขึ้นเรือได้แล้ว มีเพียงเขาคนเดียวและนกทะเลอีกหนึ่งตัว ที่อยู่บนเรือ การผจญภัยล่าสมบัติครั้งนี้ เขาไม่ได้สมบัติอะไรเลยแม้แต่ชิ้นเดียว กลับต้องสูญเสียดวงตาแบบมนุษย์ไปข้างหนึ่ง แต่เขาก็ได้รับสิ่งตอบแทนอีกอย่างหนึ่ง มันมีค่าและมีเกียรติสูงส่งกว่าสิ่งอื่นใด นั่นเป็นเพราะความซื่อสัตย์ที่เขารักษามันไว้ซึ่งชีวิต. เขาได้ข้อสรุปว่า ความสุข ความฉลาด และชัยชนะ ไม่ใช่สิ่งสำคัญ แต่ความซื่อสัตย์ต่างหาก ยิ่งยี่นและสำคัญกว่า. เวลาเปลี่ยนกินสรรพล้าง แต่เวลาจะไม่เปลี่ยนกินตัวเอง.

ลืออง ถอนสมอเรือเสร็จ ก่อนที่เขาจะเริ่มกางใบเรือรับกระแสลม เพื่อเดินทางกลับบ้าน ก็ปรากฏภาพในมิตีย้อนเวลาขึ้น ในหัวของเขา.

ที่เกาะเซอร์ก้า เลวิส เหลียง เล่นเรือฝ่ามรสุม ไปถึงก่อน และเขาก็พบสมบัติโบราณมากมาย ตามลายแทง. เขาและภูช่วยกันขนลำเลียงสมบัติเหล่านั้นขึ้นเรือ ขณะที่หลุยส์ ไชยรงค์ ก็เล่นเรือมาถึงในเวลาใกล้เคียงกัน เขาโกรธเลวิสมาก ที่เล่นเรือหนีเขาไป ถ้าเขาไม่มีความชำนาญในการเดินเรือ ก็คงมาไม่ถึงเกาะนี้. หลุยส์สั่งให้ภูเรือ ช่วยกันขนสมบัติขึ้นเรือ จนเกือบหมดเกาะ.

ก่อนที่เลวิสและหลุยส์ จะถอนสมอเรือ. เรือของ บีโม เรย์ มาถึงเกาะเซอร์ก้าเป็นคนสุดท้าย. สมบัติที่

Script Writing – Story Outline : เรื่อง โชคชะตา ซ้ำไม่สน (Drive Good Lucky)

เหลืออยู่ ไม่เพียงพอสำหรับเขาและลูกเรือ. เรย์โกรธมาก ที่สหายทั้งสอง ไม่เหลือทรัพย์สินสมบัติไว้ให้เขาเลย จึงเกิดการต่อสู้แย่งชิงทรัพย์สินสมบัติกันโกลาหล. หลุยส์ ฉลาดกว่า จึงแอบเล่นเรือออกจากเกาะได้ก่อน ขณะที่ เรย์ กับ เลวิส ยังคงต่อสู้กันซุ่มนุ. เลวิส มีกำลังคนน้อยกว่า จึงพ่ายแพ้ เขาต้องยอมสละสมบัติทั้งหมด ให้แก่เรย์ และสมุนของเขา เพื่อแลกกับชีวิต ลูกเรือของเขาถูกฆ่าตายไปเกือบหมด เหลือเพียงไม่กี่คน.

ในท้องทะเลอันปั่นป่วน คลื่นสูงราว 5 เมตร เรือของบีโม เรย์ ไม่อาจต้านทานกระแสลมและคลื่นได้ มันจึงล่ม ณ ที่ตรงนั้น ทะเลได้กลืนกินเรือที่บรรทุกทรัพย์สินสมบัติเซอร์กามาเต็มลำ และกลืนกินทุกชีวิตทั้งหมดที่อยู่บนเรือ.

มีเพียงเรือของ หลุยส์ เท่านั้น ที่รอดออกมาได้จากคลื่นทะเลที่ปั่นป่วนอย่างหนัก พร้อมสมบัติครึ่งลำเรือ. แต่เขาก็ต้องเผชิญกับเรือของจอมโจรสลัด ในเวลาต่อมา.

ลีอง แล่นเรือออกสู่ท้องทะเลกว้าง และหวังว่าเขาจะไม่เจอโจรสลัดระหว่างทาง เพราะมีฉะนั้น พวกเขาจะไม่ได้สมบัติอะไรเลยจากเขา.

จบ.

คำอธิบายประกอบ ฉาก และ เรื่อง (mise-en-scene)

ตัวละคร (character)

ลีอง โช (Leon Sho) หนุ่มผู้มีอุปนิสัยซื่อสัตย์ จริงใจ รักษาคำมั่นสัญญา เป็นคนสายเลือดผสม อาทิตยอุทัย-อิตาเลียน เป็นคนตัวเล็กกว่าเพื่อน สูงราว 165 เซนติเมตร มีใบหน้าคมสัน ดวงตาค่อนข้างกลมโต ผมหยิกเป็นลอน คุส่างงาม. ลีอง โช ค่อนข้างมักน้อย รักครอบครัว แต่ก็ใฝ่รู้ใฝ่การแสวงโชค เขามีความเชี่ยวชาญ ในการอ่านภาษาโบราณ และรู้จักสมบัติโบราณมากที่สุดคนหนึ่ง จนได้ฉายาจากเพื่อนๆ ว่าเป็น อินเดียน่า โจน ตะวันออก เขามีเรือลำเล็กๆ ลูกเรือแค่ 10 คน

ลีอง โช มีสหาย 3 คน คือ เลวิส เหลียง, บีโม เรย์ และ หลุยส์ ไชยรงค์ ซึ่งล้วนเป็นนักแสดงโชคในการเดินเรือ เขาเป็นผู้ค้นพบ แผนที่ลายแทง ซุมทรัพย์แห่งเซอร์ก้า และเป็นคนเดียวที่สามารถอ่านแผนที่ลายแทงได้.

หลังจากที่เขาได้รับมอบภารกิจ เป็นผู้พิทักษ์คริสต์แห่งกาลเวลา อายุขัยของเขาจึงยาวนาน.

เลวิส เหลียง (Levis Liang) หนุ่มชาวจีน ผิวขาว ร่างสูงสง่า ผมยาว เป็นผู้มึปัญญาฉลาดที่สุด สุขุม พุดน้อย ซ่อนเร้น เขาเป็นนักแสดงโชคในการเดินเรือผู้หนึ่ง เรือของเขามีขนาดปานกลาง มีลูกเรือราว

30 คน.

บิโม เรย์ (Bimo Ray) เป็นชายร่างสูงใหญ่ และอ้วน หนวดเคราครึ่งใบหน้า มีเชื้อสายอินโดนีเซีย เคยเป็นหัวหน้าหมู่บ้านชาวเลแห่งเกาะชวา แต่ชอบออกแสวงหาความสุข และการผจญภัยเล็กๆ น้อยๆ ไปตามหมู่เกาะต่างๆ ในบรรดาเพื่อนสนิทของเขา บิโม เรย์ เป็นคนร่าเริงที่สุด มีเรื่องก่อนข้างทันสมัยและลำใหญ่ มีลูกเรือกว่าร้อยชีวิต.

หลุยส์ ไชยงค์ (Luis Chaiyong) ผิวดำแดง คิ้วเข้ม ท่าทางทะมัดทะแมง สูง 170 เซนติเมตร เกิดในดินแดนสุวรรณภูมิ มีเชื้อสายเป็นทายาทจอมโจรสลัดในตำนาน แจ็ค สเปโรว์ มีอุปนิสัยชอบท้าทายแข่งขัน ไม่ว่าจะการแข่งขันใดๆ ทั้งในเชิงกีฬา การต่อสู้ กลยุทธ์ เมื่อเขาตัดสินใจเข้าสู่สนามแข่งแล้ว เขาจะได้รับชัยชนะเสมอ. เรือของเขามีขนาดปานกลาง ดูภายนอกค่อนข้างซับซ้อน เพราะภายในมีกลไกไว้ป้องกันตัว และการต่อสู้ เขามีลูกเรือ 30 คน แต่ละคนล้วนเป็นคนมีฝีมือทั้งการเดินเรือและการต่อสู้.

อาร์เธอร์ ลู (Arthur Lou) มนุษย์ ผู้ผ่านกาลเวลามาหนึ่งหมื่นปีแล้ว ได้รับบัญชาจากเทพอมตะ ให้เป็นผู้พิทักษ์ผลึกคริสตัลแห่งกาลเวลา เขาเป็นผู้พิทักษ์รุ่นล่าสุด เขาเก็บผลึกคริสตัลแห่งกาลเวลา ฝังไว้ในร่างใกล้กับหัวใจ. อาร์เธอร์ มีสหายผู้ซื่อสัตย์ เป็นนกทะเล ชื่อ ลู ซึ่งเป็นชื่อเดียวกับเขา ที่คอยเฝ้าและช่วยเหลือเขามาตลอด ลู ทำหน้าที่คุจกล้องส่องทางไกลให้แก่อาร์เธอร์ เพื่อส่องหาอาหาร ที่พักผ่อน การหลบหลีก ซ่อนอำพรางตัว จากศัตรูและเหล่าคนร้าย.

เทพอมตะ เทพผู้ค้นพบ ผลึกคริสตัลแห่งกาลเวลา เนื่องจาก เทพอมตะ ไม่มีร่างที่จะบดบังแสงอาทิตย์ได้ จึงไม่อาจรักษาผลึกคริสตัลแห่งกาลเวลาไว้ได้ ครั้งก่อนได้มอบหมายให้ เทพนิลกาฬ (Darkmatter) เป็นผู้รักษา แต่ก็ถูกทรยศ ไม่ทำตามสัญญา เทพอมตะจึงมอบภารกิจนี้ให้แก่สิ่งอื่น หรือผู้อื่นเป็นผู้เก็บรักษาแทน.

แคร็กเกอร์ เปโรสเปโร (Cracker Perospero) จอมโจรสลัด ผู้เสาะแสวงหา ผลึกคริสตัลแห่งกาลเวลา และเขาล่วงรู้ว่ามันอยู่ที่ใด.

ฉาก และ องค์ประกอบฉาก

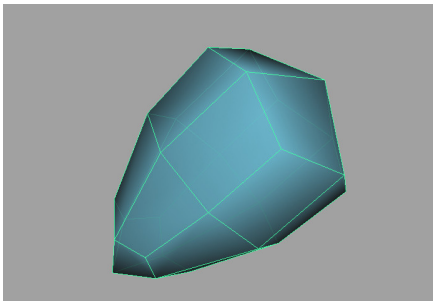
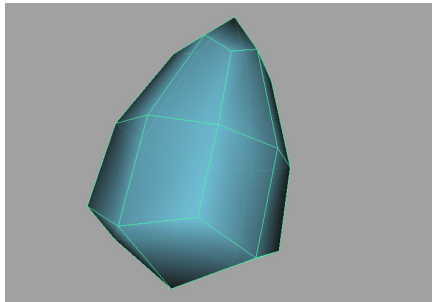
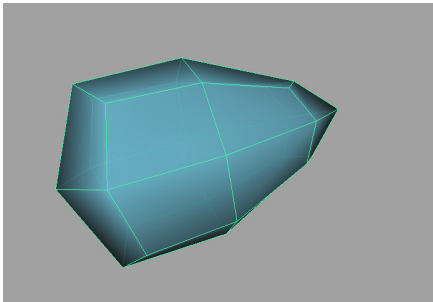
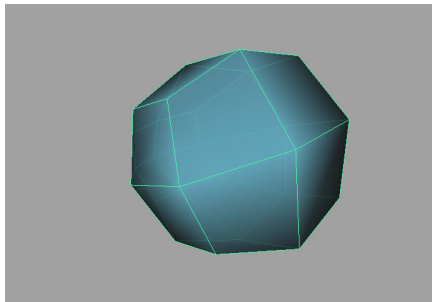
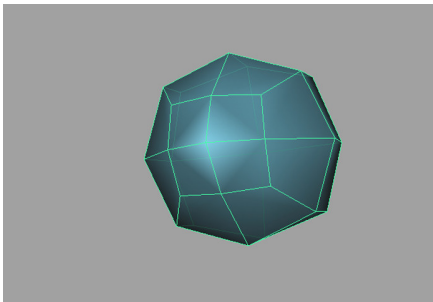
เกาะมหัศจรรย์ เซอร์กา (Surga) เซอร์กา เป็นภาษาอินโดนีเซีย หมายถึง มหัศจรรย์ เป็นเกาะที่ไม่มีอยู่ในแผนที่โลก มันถูกซ่อนอยู่ในที่ใดที่หนึ่งในทะเลจีนใต้.

คริสตัลแห่งกาลเวลา (Time Crystal) คือก้อนผลึกใสสีเงิน ขนาดไซ้ขนาดกะทิก มันถูกฝังอยู่ในร่างของผู้พิทักษ์ เพื่อบดบังมิให้ถูกแสงอาทิตย์. คริสตัลแห่งกาลเวลา เป็นสมบัติของจักรวาล โดยมีเทพอมตะเป็นผู้ค้นพบมัน เมื่อครั้งจักรวาลก่อเกิด หลังปฐมกาลของเหตุการณ์บิกแบงก็. คริสตัลแห่งกาลเวลา หากนำออกมาสัมผัสกับแสงของดวงอาทิตย์ หรือดาวฤกษ์ดวงใดก็ตาม หากมีความเข้มข้นพอ จะเป็นการเปิดสวิตช์ให้กับมัน มันจะควบคุมทุกสิ่งทุกอย่างในจักรวาล ไว้ในก้อนผลึก หากปล่อยทิ้งไว้จักรวาลก็มีอันดับสูญ และกลับ

ไปสู่ภาวะบิกครันช์ใหม่อีกรอบ. [บิกครันช์ (Big Crunch?) คือ เหตุการณ์ที่จักรวาลถูกบีบอัดจนเกิดภาวะวิกฤต และระเบิดครั้งใหญ่ (Big Bang)]

คริสตัลแห่งกาลเวลา ได้รับการปกป้องมาตลอด เมื่อมาถึงยุคของสิ่งมีชีวิตบนโลก เทพอมตะ ได้เลือกมนุษย์โลกผู้มีเขาวีปัญญา ในการเก็บรักษามัน แต่ก็กลับส่งผลในทางตรงกันข้ามตามมา นั่นคือ มนุษย์ผู้โง่เขลาและชั่วช้า จะใช้ผลึกคริสตัลแห่งกาลเวลา ในการข้ามเวลาไปในอดีตหรืออนาคต ผ่านมิติเวลาที่อยู่ในผลึกคริสตัล เพื่อจุดประสงค์ที่ฝ่าฝืนกฎธรรมชาติและกฎแห่งกรรม โดยไม่รู้ว่านั้นคือ จุดเริ่มต้นของหายนะของจักรวาล.

คริสตัลแห่งกาลเวลา จึงกลายเป็นสิ่งมหัศจรรย์เพียงชิ้นเดียว และเป็นที่ต้องการของเหล่าจอมโจรสลัด เพื่อต้องการใช้มันแสวงหาสมบัติอันมีค่า. แต่ผู้พิทักษ์คริสตัลแห่งกาลเวลา ก็ปิดซ่อนมันไว้ จนยากที่มนุษย์ผู้ใดจะเข้าถึง กลายเป็นตำนานและคำเล่าลือ ให้นักแสวงโชคต่างค้นหามัน.

คริสตัลแห่งกาลเวลา
Time crystal